

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji Nedjelja, 30. kolovoza 2015. [\[Multimedia\]](#)

Iskreno srce a ne licemjerje

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Današnje Evanđelje donosi raspravu između Isusa i nekolicine farizeja i pismoznanaca. Rasprava se tiče vrijednosti „predaje starih“ (Mk 7, 3), koje Isus, pozivajući se na proroka Izaiju, naziva "uredbama ljudskim" (r. 7) i koje nikada ne smiju zamijeniti "Božju zapovijed" (r. 8). Riječ je o uredbama koje su obuhvaćale ne samo Božje zapovjedi objavljene Mojsiju, već niz propisa koje su potanko određivale Mojsijev zakon. Sugovornici su te propise primjenjivali na vrlo skrupulozan način i predstavljali ih kao izraz autentične religioznosti. Zato su predbacivali Isusu i njegovim učenicima da ih krše, navlastito one koje se odnose na izvanjsku čistoću tijela (usp. r. 5). Isusov odgovor ima snagu proročkih riječi: "Napustili ste – kaže on – zapovijed Božju, a držite se predaje ljudske" (r. 8). Te nas riječi ispunjavaju divljenjem prema našem Učitelju: osjećamo da je u njemu istina i da nas njegova mudrost oslobađa od predrasudâ.

Međutim, tim riječima Isus želi upozoriti i nas danas, da ne mislimo kako je vanjsko održavanje zakona dovoljno da bismo bili dobri kršćani. Poput ondašnjih farizeja i mi smo u opasnosti da se smatramo ispravnima ili, još gore, boljima od drugih samo zato što se držimo pravila i običaja, čak i ako ne ljubimo bližnjega, čak i ako smo tvrda srca, naduti i oholi. Doslovno opsluživanje propisâ je besplodno ako ne mijenja srce i ne pretače se u konkretna ponašanja: otvorenost susretu s Bogom i njegovoj riječi u molitvi, traženje pravednosti i mira, pomaganje siromašnima, slabima i potlačenima. Svi znamo, u našim zajednicama, u našim župama, u našim četvrtima, koliko zla čine Crkvi i koliko su na sablazan osobe koje za sebe kažu da su veliki katolici i često idu u crkvu, ali zatim, u svakodnevnom životu, zanemaruju obitelj, govore loše o drugima i tako dalje. To je ono što Isus osuđuje jer je to protukršćansko svjedočanstvo.

U nastavku Isus usredotočuje pažnju na jedan dublji aspekt i kaže: "Ništa što izvana ulazi u čovjeka ne može ga onečistiti, nego što iz čovjeka izlazi – to ga onečišćuje" (r. 15). Na taj način Isus ističe prvenstvo unutrašnjosti, to jest primat "srca": nisu vanjske stvari to što nas čini ili ne čini svetima, već je srce to koje izražava naše nakane, naše odluke i želju da sve činimo za Božju ljubav. Izvanjsko ponašanje posljedica je odluke donesene u srcu, ali ne i suprotno: izvanjskim

ponašanjem, ako se srce ne mijenja, ne postaje se pravim kršćaninom. Granica između dobra i zla ne prolazi negdje izvan nas već u nama. Možemo se stoga zapitati: Gdje mi je srce? Isus je rekao: "Gdje ti je blago, ondje ti je i srce". Koje je moje blago? Je li to Isus, je li to njegovo učenje? Tada je srce dobro. Ili je nešto drugo moje blago? Zato se srce mora pročistiti i obratiti. Bez očišćenog srca ne može se imati istinski čiste ruke i usne, koje izgovaraju iskrene riječi ljubavi – sve je dvolično, dvoličan život –, usta koja izgovaraju riječi milosrđa, oprostjenja. To može učiniti samo iskreno i očišćeno srce.

Molimo Gospodina da nam, po zagovoru Presvete Djevice, dadne čisto srce, slobodno od svakog licemjerja. Tako Isus naziva farizeje: "licemjeri", jer jedno govora a drugo čine. Srce slobodno od svakog licemjerja, tako da budemo sposobni živjeti prema duhu zakona i prispijeti njegovu cilju a to je ljubav.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

jučer je u Harissi, u Libanonu, blaženim proglašen sirijsko-katolički biskup i mučenik Flavije Mihael Melki. Usred strašnih progona protiv kršćana, on je bio neumorni branitelj pravâ svoga naroda, pozivajući sve da budu postojani u vjeri. I danas se, draga braćo i sestre, na Bliskom istoku i drugim krajevima svijeta kršćane progone. Više je mučenika no u prethodnim stoljećima. Neka im beatifikacija toga biskupa mučenika ulije utjehu, hrabrost i nadu, ali neka to bude također poticaj zakonodavcima i vladama da se posvuda zajamči vjerska sloboda. Od međunarodne zajednice pak tražim da poduzme nešto da se nasilje i zlostavljanja okončaju.

Nažalost i proteklih su dana brojni selioci izgubili život na svojim strašnim putovanjima. Za svu tu braću i sestre molim i pozivam na molitvu za njih. Posebno se pridružujem kardinalu Schönbornu – koji je danas ovdje prisutan – i čitavu Crkvu u Austriji u molitvi za sedamdeset i jednu žrtvu, od čega četvero djece, koji su pronađeni mrtvi na autocesti Budimpešta-Beč. Povjeravamo svaku od njih Božjem milosrđu i od njega molimo da nam pomogne djelotvorno surađivati kako bi se spriječili takvi zločini, koji vrijeđaju čitavu ljudsku obitelj. Pomolimo se u tišini za sve selioce koji trpe i za one koji su izgubili život.

Pozdravljam hodočasnike iz Italije i raznih dijelova svijeta, posebno skaute iz Lisabona i vjernike iz Zadra. (...)

Svima želim ugodnu nedjelju i, molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar vam tek i do viđenja!

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana